

ім. В. Винниченка, 2011. – Вип. 101. – С. 70 – 79.

4. Володькевич Н. О принципах, которые должны быть положены в основу преподавания естествознания в средней школе. Педагогическая мысль. Издание Коллегии Павла Галагана. Под ред. проф. И.А. Сикорского, пр.-доц. И.И. Гливенко. Вып. II. – К., 1905. – 309 с.
5. Дічек Н. П. Гуманістична спрямованість діяльності першого в Україні (1900–1917 рр.) жіночого приватного комерційного училища Л. М. Володкевич / Н. П. Дічек // Рідна шк. – 2004. – № 9. – С. 64–66.
6. Іванюк Г. І. Нормативно-правове забезпечення становлення й функціонування нової школи в добу Української революції (1917–1921 рр.) / Г. І. Іванюк. // Збірник матеріалів Всеукраїнського науково-практичного семінару «Розвиток освіти в добу Української революції (1917–1921)». – 2017. – С. 8-10.

Олійник І. О.,

*старший викладач кафедри педагогіки та психології
початкової освіти Кременчуцького педагогічного
коледжу імені А.С.Макаренка*

ВИХОВАННЯ ЩАСЛИВОЇ ДИТИНИ

Феліксологія виховання (від лат. «Felix» – «щасливий», «несе щастя», «приносить щастя») – це науково-педагогічне спрямування теоретичної думки педагога, що розробляє змістовну характеристику виховання, яке забезпечує здатність дитини бути щасливою у цьому житті на цій землі.

Питання феліксології виховання вивчено недостатньо, ним займалися окремі фахівці, серед них Павлова О. П., Щуркова Н. Є., Субетто О. І., Крошка С. А., Мінєнко Г. М.

Технологія виховання щасливої людини оснащує педагога мистецтвом впливу на дитину, що входить у світ культури, так щоб у цьому складному сходженні не була загублена здатність особистості проживати щастя життя.

Вчитель початкових класів повинен професійно вміти створювати загальний мажорний психологічний клімат у класі: це забезпечує сприятливі умови для самопочуття кожної дитини і проживання нею у колективі щасливих хвилин життя. Умови виховання здатності бути щасливим: людина може бути щасливою, коли вона виступає суб'єктом власного життя; щастя напряму пов'язане з наявністю у людини сенсу життя.

Людина – істота соціальна, вона може бути щасливою, вибудовувати власне щасливе життя на рівні досягнень людської цивілізації в заданих культурою конкретних умовах.

Н. Щуркова стверджує, щоб дитина могла бути щасливою, їй треба встигнути в дитинстві опанувати всім надбанням культури, інакше вона буде викинута з контексту загальнолюдської життя на землі.

Широкий світ надає безмежні можливості проживати щастя, але за однієї умови: людину слід навчити вмінню сприймати світ. І, сприймаючи, взаємодіючи з об'єктами світу, вона знаходить можливість виявити в кожній миті такої взаємодії ціннісний зміст.

Н. Щуркова виділяє шість кроків педагога на шляху феліксологічного виховання:

- 1) попереджувати ситуації нещастя;
- 2) навчитися створювати сприятливий соціально-психологічний клімат в колективі;
- 3) вчитися виділяти з нескінченного різноманіття повсякденності щасливу сутність поточного моменту, і позначати мить як щастя;
- 4) яскраво, виразно, принадно висловлювати власне проживання щастя, щоб воно стало доступним для сприйняття дітей;

- 5) простежувати стан дітей, коригуючи негативний і підтримуючи позитивний;
- 6) наповнювати дітей найрізноманітнішими життєво важливими вміннями.

Сприяти щастю життя дитини в школі можна лише за умови, коли основним предметом турботи вчителя є особистість дитини, її життя, а не успішність.

Отже, загальну картину феліксологічного виховання у навчальних закладах можна представити у вигляді сукупності професійних елементів педагогічної діяльності:

- неухильне розширення ціннісного кругозору вихованця;
- власне щасливе проживання життя педагогом, який вміє яскраво висловити своє ставлення до явищ життя;
- організація цікавої діяльності, успішного результату і привабливого оформлення процесу діяльності для дитини;
- привчання дитини до подолання труднощів і виконання життєво необхідних обов'язків;
- розкриття значущості подій, що відбуваються у житті з точки зору цінності життя кожної людини;
- показ прекрасних сторін багатопланового і суперечливого життя;
- виявлення і визначення вічних проблем життя, у тому числі проблеми сенсу життя у контексті протікання подій і конкретних фактів;
- підтримання сприятливого психологічного клімату і позитивного внутрішнього стану кожного школяра;
- роздуми про щастя і феліксологічний аналіз протікання реальної дійсності;
- зміцнення гуманного ставлення до людей і гуманістичної турботи про хід життя на землі і в країні;
- проектування власного щастя й усвідомлення власного життя з точки зору бажаного щастя;

- визнання кожної дитини як шанованої людини, як даності і індивідуальності, що має право на неповторність і оригінальність;
- педагогічна підтримка дитини в її спробі самостійно вирішувати особисті проблеми її дитячого життя.

Список використаних джерел

1. Павлова Е. П. Как воспитать счастливого ребенка (феликсология воспитания) / Е. П. Павлова, Н. Е. Щуркова. - Москва : Пед. о-во России. – 2010.

Пащенко О.В.,

*кандидат економічних наук, викладач Полтавського
юридичного коледжу Національного юридичного
університету імені Ярослава Мудрого,*

Пащенко Н.Ю.,

*викладач Полтавського будівельного технікуму
транспортного будівництва*

ОРГАНІЗАЦІЯ МЕТОДИЧНОЇ РОБОТИ ВИКЛАДАЧА

ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Сучасний етап розвитку вищої освіти здійснюється в умовах поширення нових інформаційно-комунікаційних технологій, що потребує інноваційного контуру підготовки студентів, формування нових типів компетентностей, які забезпечують індивідуальний різнобічний особистісний та професійний їх розвиток. Відповідно, він пов'язаний з радикальним оновленням змісту і методик навчання, що визначає суттєве зростання ролі методичного забезпечення освітнього процесу, підвищення якості і адаптивності науково-педагогічних кадрів, розвитку їх науково-методичної культури, сприйнятливості до прогресивних змін, інкорпорування передового наукового і педагогічного досвіду.